

Единъ день като чопляхъ въ избѣтѣ си да търся, случи ся нѣщо да намѣрихъ остатъци нѣкои отъ пшеницѣ, които бѣхъ донесълъ отъ корабѣтъ, но така исподена отъ мишкытъ, щото виждахъ само шюшлопъ и прахъ. Понеже ми трѣбаше платнянката, безъ да съгледамъ добръ трѣснѣхъ ѣж тамъ на дѣнера на брѣгѣтъ, малко прѣди дѣждовното врѣме.

Когато слѣдъ единъ мѣсець нѣщо видѣхъ израсткы, сторихъ ми ся да сѣ нѣкои непознаты растенія; но малко поподирѣ смаяхъ ся като видѣхъ destino дванадесетъ хубави класове отъ пшеницѣ европейскый видъ. Не могъ да выискажъ пѣстривѣтъ на размышленіята си, когато най-напрѣдъ ги видѣхъ. До сега нѣмахъ никакво здраво и основно размышленіе за религыѣ, и всичко що бѣше ми ся случило до тогѣзи бѣхъ го сматрѣлъ като слѣдствіе на честь-тѣ; но вижданіето на онова зърно, което бѣ пзникнѣло тамо, безъ мое радѣніе, още и въ единъ климатъ, който азъ имахъ за